

Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava
Fakulta stavební

Přednáška z předmětu: Speciální numerické metody

Téma č.2: Geometricky nelineární řešení příhradových konstrukcí

doc. Ing. Martin Krejsa, Ph.D.

Obsah

1. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Obsah

1 Geometricky nelineární řešení příhradových konstrukcí	3
1.1 Teoretické pozadí výpočtu	4
1.2 Aplikace výpočtu podle teorie II. řádu	5
1.2.1 Lineární výpočet rovinné příhradové konstrukce	5
1.2.2 Aplikace řešení lineárního výpočtu rovinné příhradové konstrukce	9
1.2.3 Aplikace řešení iteračního geometricky nelineárního výpočtu rovinné příhradové konstrukce	27
Literatura	35

Obsah

2. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Kapitola 1

Geometricky nelineární řešení příhradových konstrukcí

Cíle

Kapitola je zaměřena na:

- seznámení s geometricky nelineárním řešením prutových konstrukcí,
- teoretického pozadí jednoho ze způsobů geometricky nelineárního řešení příhradových nosníků,
- prohloubení znalostí aplikace obecné deformační metody.

Jeden ze způsobů geometricky nelineárního výpočtu příhradových nosníků podle teorie II. řádu je založen na iteračním výpočtu s linearizací jednotlivých kroků iterace. Při lineár-

Obsah

3. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

ním výpočtu se na příhradovou konstrukci nechá působit zatížení, čímž vznikne protažení nebo stlačení jednotlivých prutů. Konstrukce se zdeformuje a nastane nerovnováha mezi výpočteným stavem a původním tvarem. Tato nerovnováha se odstraní dalším výpočtem.

1.1. Teoretické pozadí výpočtu

Při výpočtu rovinných i prostorových příhradových nosníků podle teorie II. řádu se osově síly určí iteračním způsobem s využitím vztahu, který vychází z Hookova zákona:

$$N_i = \frac{E_i \cdot A_i}{L_i} \cdot (L_{N,i} - L_i), \quad (1.1)$$

kde i je číslo příslušného prutu, E je modul pružnosti v tahu a prostém tlaku, A je plocha průřezu, L je původní délka prutu, určená např. ze zadané geometrie konstrukce (souřadnic uzlů), a L_N je délka prutu určená v příslušném iteračním cyklu podle teorie II. řádu. Člen $\frac{E \cdot A}{L}$ se nazývá tahová tuhost a pro fyzikálně lineární výpočty je konstantní.

Pro názornost a jednoduchost je následující výklad zaměřen pouze na rovinnou úlohu, přičemž úloha prostorová se bude lišit pouze třetím rozměrem.

Délka L_N se pro rovinný příhradový nosník může např. určit ze vztahu:

$$L_N = \sqrt{\{d\}^T \{d\}}. \quad (1.2)$$

Vektor $\{d\}$ je přitom definován:

$$\{d\}^T = \{\Delta y_1 + \Delta u_{y_1}, \Delta y_2 + \Delta u_{y_2}\}, \quad (1.3)$$

kde Δy_1 a Δy_2 jsou rozdíly souřadnic počátečního a koncového uzlu prutu, Δu_{y_1} a Δu_{y_2} pak rozdíly složek deformací uzlů ve směru dané osy.

Obsah

4. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

1.2. Aplikace výpočtu podle teorie II. řádu

Popsaný iterační geometricky nelineární výpočetní postup podle (1.1) se skládá z jednotlivých kroků iterace, které jsou založeny na lineárním výpočtu příhradové konstrukce obecnou deformační metodou.

1.2.1. Lineární výpočet rovinné příhradové konstrukce

Neboť je řešení příhradových nosníků obecnou deformační metodou náplní předmětu Statika stavebních konstrukcí II, popis řešení se zaměří pouze na nejdůležitější vztahy a principy.

Lokální deformační vektor prutu s koncovými body a , b má jen dva nenulové prvky:

$$r_{ab}^* = \{u_a^*, u_b^*\}^T, \quad (1.4)$$

stejně jako lokální vektor koncových sil:

$$R_{ab}^* = \{X_a^*, X_b^*\}^T. \quad (1.5)$$

V rovinných příhradových konstrukcích má globální deformační vektor prutu čtyři prvky:

$$r_{ab} = \{u_a, w_a, u_b, w_b\}^T, \quad (1.6)$$

podobně jako globální vektor koncových sil:

$$R_{ab} = \{X_a, Z_a, X_b, Z_b\}^T. \quad (1.7)$$

Obsah

5. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Pro prut rovinné příhradové konstrukce je lokální matice tuhosti typu 2×2 :

$$k_{ab}^* = \frac{E \cdot A_{ab}}{l_{ab}} \cdot \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{bmatrix}. \quad (1.8)$$

Pro lokální vektor koncových sil pak platí:

$$R_{ab}^* = \begin{Bmatrix} X_a^* \\ X_b^* \end{Bmatrix} = k_{ab}^* \cdot r_{ab}^* = k_{ab}^* \cdot \begin{Bmatrix} u_a^* \\ u_b^* \end{Bmatrix} = \frac{E \cdot A_{ab}}{l_{ab}} \cdot \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{bmatrix} \cdot \begin{Bmatrix} u_a^* \\ u_b^* \end{Bmatrix}. \quad (1.9)$$

Transformační matice T_{ab} vyjadřuje geometrickou závislost lokálních parametrů deformace na globálních. Pro prut rovinné příhradové konstrukce ji lze zapsat ve tvaru:

$$T_{ab}^* = \begin{Bmatrix} \cos \gamma_{ab} & \sin \gamma_{ab} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \cos \gamma_{ab} & \sin \gamma_{ab} \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} c & s & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c & s \end{Bmatrix}. \quad (1.10)$$

Pro převod z globálních parametrů deformace prutu rovinné příhradové konstrukce na lokální pak platí:

$$r_{ab}^* = \begin{Bmatrix} u_a^* \\ u_b^* \end{Bmatrix} = T_{ab} \cdot r_{ab} = \begin{Bmatrix} c & s & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c & s \end{Bmatrix} \cdot \begin{Bmatrix} u_a \\ w_a \\ u_b \\ w_b \end{Bmatrix}. \quad (1.11)$$

Obsah

6. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Naopak pro převod z lokálních parametrů deformace prutu rovinné příhradové konstrukce na globální lze použít vztah:

$$r_{ab} = \begin{Bmatrix} u_a \\ w_a \\ u_b \\ w_b \end{Bmatrix} = T_{ab}^T \cdot r_{ab}^* = \begin{Bmatrix} c & 0 \\ s & 0 \\ 0 & c \\ 0 & s \end{Bmatrix} \cdot \begin{Bmatrix} u_a^* \\ u_b^* \end{Bmatrix}. \quad (1.12)$$

Obdobně lze definovat transformační vztahy pro výpočet vektorů koncových sil prutu rovinné příhradové konstrukce R_{ab}^* v lokálním a R_{ab} v globálním souřadnicovém systému:

$$R_{ab}^* = \begin{Bmatrix} X_a^* \\ Z_a^* \\ X_b^* \\ Z_b^* \end{Bmatrix} = T_{ab} \cdot R_{ab} = \begin{Bmatrix} c & s & 0 & 0 \\ 0 & 0 & c & s \end{Bmatrix} \cdot \begin{Bmatrix} X_a \\ Z_a \\ X_b \\ Z_b \end{Bmatrix} \quad (1.13)$$

a

$$R_{ab} = \begin{Bmatrix} X_a \\ Z_a \\ X_b \\ Z_b \end{Bmatrix} = T_{ab}^T \cdot R_{ab}^* = \begin{Bmatrix} c & 0 \\ s & 0 \\ 0 & c \\ 0 & s \end{Bmatrix} \cdot \begin{Bmatrix} X_a^* \\ X_b^* \end{Bmatrix}. \quad (1.14)$$

Nutno připomenout, že platí $X_a^* = -X_b^*$.

Na základě vztahů (1.9), (1.11) a (1.14) lze odvodit:

$$R_{ab} = T_{ab}^T \cdot R_{ab}^* = T_{ab}^T \cdot k_{ab}^* \cdot r_{ab}^* = T_{ab}^T \cdot k_{ab}^* \cdot T_{ab} \cdot r_{ab} = k_{ab} \cdot r_{ab}. \quad (1.15)$$

Obsah

7. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Pro globální matici tuhosti prutu rovinné příhradové konstrukce tedy platí:

$$k_{ab} = T_{ab}^T \cdot k_{ab}^* \cdot T_{ab} . \quad (1.16)$$

Matice k_{ab} každého prutu rovinné příhradové konstrukce pak přispívá k matici tuhosti \mathbf{K} celé soustavy:

$$\mathbf{K} \cdot \mathbf{r} = \mathbf{S} , \quad (1.17)$$

kde \mathbf{r} je vektor uzlových přetvoření celé soustavy v globálním souřadnicovém systému a \mathbf{S} je vektor uzlových zatížení v globálním souřadnicovém systému.

Aby tuto soustavu bylo možné vyřešit a získat tak pro každý prut vektory r_{ab} ve vztahu (1.6), je nutné zohlednit vnější vazby konstrukce - okrajové podmínky. Jeden ze způsobů řešení je vynulování příslušného řádku a sloupce soustavy včetně pravé strany, které odpovídají zadané fixaci konstrukce v příslušném styčnicku a směru, a vložit na diagonálu celkové matice tuhosti \mathbf{K} hodnotu 1. Pak již lze soustavu lineárních rovnic úspěšně vyřešit a pomocí vztahů (1.11) a (1.9) určit i vnitřní síly na každém z prutů.

Pak už zbývá jen dopočítat reakce pomocí silových podmínek rovnováhy v uzlech s vnější vazbou. Pomocí vztahu (1.15) lze určit koncové vnitřní síly na každém prutu v řešeném styčnicku a s využitím vektoru uzlových zatížení \mathbf{S} pak lze stanovit i hodnotu reakcí.

Obsah

8. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

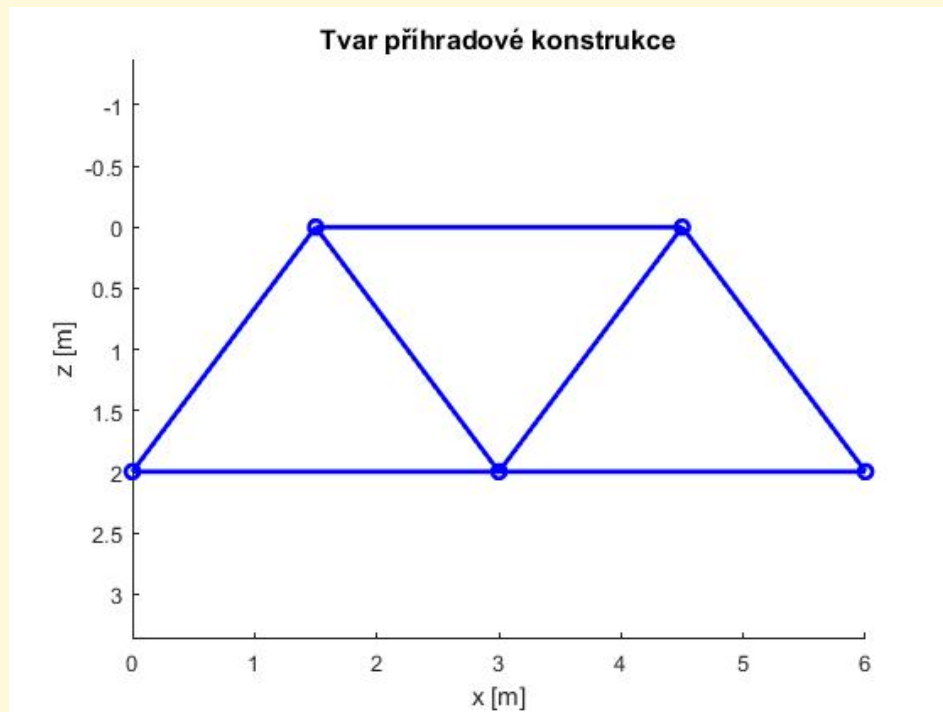
Celá obrazovka/Okno

1.2.2. Aplikace řešení lineárního výpočtu rovinné příhradové konstrukce

Příklad 1.1. Určete lineárním výpočtem s využitím obecné deformační metody posunutí styčníků, vnitřní síly a reakce rovinného příhradového nosníku z obrázku 1.1, který je zadán s využitím následujícího skriptu (detailní popis zadání je proveden s využitím komentářů za znakem % přímo v tomto skriptu):

```
clear;
clc;
format short;
% Matice souřadnic x a z jednotlivých uzlů
uzly=[1.5 0; 4.5 0; 0 2; 3 2; 6 2];
% Matice vstupních údajů prutů - číslo počátečního uzlu,
% číslo koncového uzlu a číslo řádku matice prurmat
% s průřezovými a materiálovými charakteristikami
pruty=[1 2 1; 3 1 2; 1 4 2; 4 2 2; 2 5 2; 3 4 1; 4 5 1];
% Matice průřezových a materiálových charakteristik - A, E
prurmat=[0.0015 2e11; 0.00125 2e11];
% Matice vazeb - číslo uzlu, u, w - 0 znamená, že není vazba,
% 1 znamená, že je vazba
vazby=[3 1 1; 5 0 1];
% Matice uzlových zatížení - číslo uzlu, Fx, Fz
uzelzat=[1 3e3 0; 2 0 20e3];
```

[Obsah](#)[9. strana ze 35](#)[Zavřít dokument](#)[Konec](#)[Celá obrazovka/Okno](#)

Obr. 1.1 Tvar řešené příhradové konstrukce z příkladu 1.1.

Obsah

10. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Řešení. Zpracování vstupních údajů a příprava na výpočet probíhá prostřednictvím skriptu s názvem `prihrada2D_1.m`:

```
% Zpracování vstupních údajů a příprava na výpočet
pocprutu=size(pruty,1);      % Zjištění počtu prutů
poczlu=size(uzly,1);        % Zjištění počtu uzlů
pocvazeb=size(vazby,1);     % Zjištění počtu vazeb
pocuzelzat=size(uzelzat,1); % Zjištění počtu uzlových zatížení
% Výpočet geometrie prutů
for i=1:1:pocprutu
    % Délka prutu
    geom(i,1)=sqrt((uzly(pruty(i,2),1)-uzly(pruty(i,1),1))^2+...
        (uzly(pruty(i,2),2)-uzly(pruty(i,1),2))^2);
    % Cosinus směrového úhlu prutu
    geom(i,2)=(uzly(pruty(i,2),1)-uzly(pruty(i,1),1))/geom(i,1);
    % Sinus směrového úhlu prutu
    geom(i,3)=(uzly(pruty(i,2),2)-uzly(pruty(i,1),2))/geom(i,1);
end
clear i;
```


Obsah

11. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Zdrojový text aplikace je obsažen ve skriptu s názvem `prihrada2D_2.m` a má následující obsah:

```
% vynulování globální matice tuhosti a zetěžovacího vektoru
for i=1:1:pocuzlu*2
    for j=1:1:pocuzlu*2
        mat_tuh(i,j)=0;
    end
    zat_vektor(i)=0;
end
% Sestavení soustavy lineárních rovnic
for i=1:1:pocprutu
    % Transformační matice
    T=[geom(i,2) geom(i,3) 0 0; 0 0 geom(i,2) geom(i,3)];
    % Lokální matice tuhosti prutu
    mat_tuh_prutu=prurmat(pruty(i,3),2)*prurmat(pruty(i,3),1)/...
        geom(i,1)*[1 -1; -1 1];
    % Transformace matice tuhosti prutu
    % z lokálního do globálního souřadnicového systému
    mat_tuh_prutu_glob=T'*mat_tuh_prutu*T;
    % Přičtení matice tuhosti prutu
    % do globální matice tuhosti celé soustavy
    for j=1:1:2
        for k=1:1:2
            mat_tuh((pruty(i,1)-1)*2+j,(pruty(i,1)-1)*2+k)=...
```

[Obsah](#)

12. strana ze 35

[Zavřít dokument](#)[Konec](#)[Celá obrazovka/Okno](#)

```

        mat_tuh((pruty(i,1)-1)*2+j, (pruty(i,1)-1)*2+k)+...
        mat_tuh_prutu_glob(j,k);
    mat_tuh((pruty(i,2)-1)*2+j, (pruty(i,1)-1)*2+k)=...
        mat_tuh((pruty(i,2)-1)*2+j, (pruty(i,1)-1)*2+k)+...
        mat_tuh_prutu_glob(j+2,k);
    mat_tuh((pruty(i,1)-1)*2+j, (pruty(i,2)-1)*2+k)=...
        mat_tuh((pruty(i,1)-1)*2+j, (pruty(i,2)-1)*2+k)+...
        mat_tuh_prutu_glob(j,k+2);
    mat_tuh((pruty(i,2)-1)*2+j, (pruty(i,2)-1)*2+k)=...
        mat_tuh((pruty(i,2)-1)*2+j, (pruty(i,2)-1)*2+k)+...
        mat_tuh_prutu_glob(j+2,k+2);
    end
end
end % Konec cyklu pro skládání soustavy lineárních rovnic

if ~pocuzelzat==0
% Přičtení vektoru uzlového zatížení
% do zatěžovacího vektoru celé soustavy
    for i=1:1:pocuzelzat
        for j=1:1:2
            zat_vektor((uzelzat(i,1)-1)*2+j)=...
                zat_vektor((uzelzat(i,1)-1)*2+j)+uzelzat(i,1+j);
        end
    end
end
end
% Respektování vazeb

```


Obsah

13. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

```
for i=1:1:pocvazeb
    % V uzlu je vazba proti vodorovnému posunutí
    if vazby(i,2)==1
        for j=1:1:pocuzlu*2
            % Vynulování sloupce
            mat_tuh((vazby(i,1)-1)*2+1,j)=0;
            % Vynulování řádku
            mat_tuh(j,(vazby(i,1)-1)*2+1)=0;
        end
        % Na diagonálu přiřadit 1
        mat_tuh((vazby(i,1)-1)*2+1,(vazby(i,1)-1)*2+1)=1;
        % Vynulování zatěžovacího vektoru
        zat_vektor((vazby(i,1)-1)*2+1)=0;
    end
    % V uzlu je vazba proti svislému posunutí
    if vazby(i,3)==1
        for j=1:1:pocuzlu*2
            % Vynulování sloupce
            mat_tuh((vazby(i,1)-1)*2+2,j)=0;
            % Vynulování řádku
            mat_tuh(j,(vazby(i,1)-1)*2+2)=0;
        end
        % Na diagonálu přiřadit 1
        mat_tuh((vazby(i,1)-1)*2+2,(vazby(i,1)-1)*2+2)=1;
        % Vynulování zatěžovacího vektoru
```

[Obsah](#)[14. strana ze 35](#)[Zavřít dokument](#)[Konec](#)[Celá obrazovka/Okno](#)

```
    zat_vektor((vazby(i,1)-1)*2+2)=0;
end
end

% Řešení soustavy lineárních rovnic
r=mat_tuh\zat_vektor';

% Vynulování vektoru pro sčítání koncových sil na prutech
for i=1:1:pocuzlu*2
    soucet_sil(i)=0;
end
% Globální a lokální vektory sil a deformací jednotlivých prutů
for i=1:1:pocprutu
    for j=1:1:2
        vektor_def_glob(j)=r((pruty(i,1)-1)*2+j);
        vektor_def_glob(j+2)=r((pruty(i,2)-1)*2+j);
    end
    % Transformační matice
    T=[geom(i,2) geom(i,3) 0 0; 0 0 geom(i,2) geom(i,3)];
    % Lokální matice tuhosti prutu
    mat_tuh_prutu=prurmat(pruty(i,3),2)*prurmat(pruty(i,3),1)/...
        geom(i,1)*[1 -1; -1 1];
    % Transformace matice tuhosti prutu
    % z lokálního do globálního souřadnicového systému
    mat_tuh_prutu_glob=T'*mat_tuh_prutu*T;
```

[Obsah](#)

15. strana ze 35

[Zavřít dokument](#)[Konec](#)[Celá obrazovka/Okno](#)

```
% Globální koncové síly jednotlivých prutů
konc_sily_glob=mat_tuh_prutu_glob*vektor_def_glob';
% Přičtení globálních koncových sil jednotlivých prutů do celkového
% součtu sil ve styčnicku
for j=1:1:2
    soucet_sil((pruty(i,1)-1)*2+j)=...
        soucet_sil((pruty(i,1)-1)*2+j)+konc_sily_glob(j);
    soucet_sil((pruty(i,2)-1)*2+j)=...
        soucet_sil((pruty(i,2)-1)*2+j)+konc_sily_glob(j+2);
end
% Lokální vektory deformací jednotlivých prutů
vek_def_lok=T*vektor_def_glob';
% Lokální vektory koncových sil jednotlivých prutů
vek_sil_lok(i,1:2)=mat_tuh_prutu*vek_def_lok;
end
% Výpočet reakcí
for i=1:1:pocuzlu*2
    reakce(i)=soucet_sil(i);
end
if ~pocuzelzat==0
    % Odečtení vektoru uzlového zatížení od součtu koncových sil prutů
    % v globálním souřadnicovém systému
    for i=1:1:pocuzelzat
        for j=1:1:2
            reakce((uzelzat(i,1)-1)*2+j)=...
```

[Obsah](#)

16. strana ze 35

[Zavřít dokument](#)[Konec](#)[Celá obrazovka/Okno](#)


```
        reakce((uzelzat(i,1)-1)*2+j)-uzelzat(i,1+j);
    end
end
clear T i j k konc_sily_glob mat_tuh mat_tuh_prutu;
clear mat_tuh_prutu_glob soucet_sil vek_def_lok;
clear vektor_def_glob zat_vektor;
```

Celý lineární výpočet obecnou deformační metodou pak lze provést s využitím skriptu `prihrada2D.m`, který obsahuje instrukce:

```
% Zpracování vstupních údajů a příprava na výpočet
prihrada2D_1;
% Výpis vstupních veličin
vypis_vstup;
% Geometricky lineární výpočet
prihrada2D_2;
% Výpis výstupních veličin
vypis_vystup;
```


Obsah

17. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Výpočet pak lze doplnit o přehledný výpis vstupních, resp. výstupních údajů. Obsah skriptu označeného jako `vypis_vstup.m` umožňuje vypsát veškeré vstupní údaje výpočtu zadané příhradové konstrukce:

```
% Výpis vstupních veličin
clc;
disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*   Souřadnice uzlů v globálním souřadnicovém systému   *')
disp('*****')
disp(' ')
disp('číslo      x      z ')
disp(' uzlu      [m]      [m]')
disp('-----')
for i=1:1:pocuzlu
    disp(sprintf('%5d %8.3f %8.3f',i,uzly(i,1),uzly(i,2)))
end
disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*                   Vlastnosti prutů                   *')
disp('*****')
disp(' ')
disp('číslo číslo číslo      l      cos      sin      A      E')
disp('prutu uzlu1 uzlu2      [m]      [-]      [-]      [m2]      [GPa]')
disp('-----')
```


Obsah

18. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

```

for i=1:1:pocprutu
    disp(sprintf('%5d %5d %5d %6.3f %7.4f %7.4f %9.2e %6.1e',i,...
        pruty(i,1),pruty(i,2),geom(i,1),geom(i,2),geom(i,3),...
        prurmat(pruty(i,3),1),prurmat(pruty(i,3),2)*1e-9))
end
disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*                Vnější vazby                *')
disp('*****')
disp(' ')
disp('číslo')
disp(' uzlu  ux  uz')
disp('-----')
for i=1:1:pocvazeb
    ret='';
    for j=2:1:3
        if vazby(i,j)==1
            ret=strcat(ret,' fix');
        else
            ret=strcat(ret,' -');
        end
    end;
    ret=strcat(sprintf('%5d ',vazby(i,1)),ret);
    disp(ret);
end
if pocuzelzat>0

```


Obsah

19. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

```
disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*                Uzlová zatížení                *')
disp('*****')
disp(' ')
disp('číslo      Fx      Fz ')
disp(' uzlu      [kN]      [kN]')
disp('-----')
for i=1:1:pocuzelzat
    disp(sprintf('%5d %9.3f %9.3f',uzelzat(i,1),uzelzat(i,2)*1e-3,...
        uzelzat(i,3)*1e-3));
end
end
clear i j ret;
```

[Obsah](#)[20. strana ze 35](#)[Zavřít dokument](#)[Konec](#)[Celá obrazovka/Okno](#)

Výpis vstupních údajů zadané úlohy s řešenou příhradovou konstrukcí z příkladu 1.1 může s využitím skriptu `vypis_vstup.m` vypadat následovně:

```
*****
*   Souřadnice uzlů v globálním souřadnicovém systému   *
*****
číslo      x      z
uzlu      [m]    [m]
-----
  1      1.500    0.000
  2      4.500    0.000
  3      0.000    2.000
  4      3.000    2.000
  5      6.000    2.000

*****
*                               Vlastnosti prutů                               *
*****
číslo  číslo  číslo  l      cos      sin      A      E
prutu  uzlu1  uzlu2  [m]    [-]     [-]     [m2]   [GPa]
-----
  1     1     2   3.000  1.0000  0.0000  1.50e-03  2.0e+02
  2     3     1   2.500  0.6000 -0.8000  1.25e-03  2.0e+02
  3     1     4   2.500  0.6000  0.8000  1.25e-03  2.0e+02
  4     4     2   2.500  0.6000 -0.8000  1.25e-03  2.0e+02
```


Obsah

21. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Skript pojmenovaný `vypis_vystup.m` pak slouží pro výpis výsledných deformací, vnitřních sil a reakcí řešené příhradové konstrukce:

```

disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*      Deformace uzlů v globálním souřadnicovém systému      *')
disp('*****')
disp(' ')
disp(' číslo      ux      uz')
disp(' uzlu      [mm]      [mm]')
disp('-----')
for i=1:1:pocuzlu
    disp(sprintf('%5d %9.3f %9.3f',i,r((i-1)*2+1)*1e3,...
        r((i-1)*2+2)*1e3))
end
disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*      Koncové vnitřní síly v prutech      *')
disp('*      v lokálním souřadnicovém systému      *')
disp('*****')
disp(' ')
disp(' číslo číslo      N číslo      N ')
disp(' prutu uzlu1      [kN] uzlu2      [kN]')
disp('-----')
for i=1:1:pocprutu

```


Obsah

23. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

```

disp(sprintf('%5d %5d %9.3f %5d %9.3f',i,pruty(i,1),...
    vek_sil_lok(i,1)*1e-3,pruty(i,2),vek_sil_lok(i,2)*1e-3));
end
disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*                Reakce                *')
disp('*****')
disp(' ')
disp(' číslo          Rx          Rz ')
disp(' uzlu          [kN]          [kN] ')
disp('-----')
for i=1:1:pocuzlu
    for j=1:1:pocvazeb
        if vazby(j,1)==i
            disp(sprintf('%5d %10.3f %10.3f',i,reakce((i-1)*2+1)*1e-3,...
                reakce((i-1)*2+2)*1e-3));
        end
    end
end
clear i j;

```


Obsah

24. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Výpis výsledných veličin řešení zadané úlohy s příhradovou konstrukcí z příkladu 1.1 s využitím skriptu vypis_vystup.m je pak uveden v následující ukázce:

* Deformace uzlů v globálním souřadnicovém systému *

číslo uzlu	ux [mm]	uz [mm]
---------------	------------	------------

1	0.141	0.168
2	0.051	0.347
3	0.000	0.000
4	0.060	0.291
5	0.180	0.000

* Koncové vnitřní síly v prutech *

* v lokálním souřadnicovém systému *

číslo prutu	číslo uzlu1	N [kN]	číslo uzlu2	N [kN]
----------------	----------------	-----------	----------------	-----------

1	1	9.000	2	-9.000
2	3	5.000	1	-5.000
3	1	-5.000	4	5.000

Obsah

25. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

4	4	5.000	2	-5.000
5	2	20.000	5	-20.000
6	3	-6.000	4	6.000
7	4	-12.000	5	12.000

* Reakce *

číslo	Rx	Rz
uzlu	[kN]	[kN]

3	-3.000	-4.000
5	0.000	-16.000

Obsah

26. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

1.2.3. Aplikace řešení iteračního geometricky nelineárního výpočtu rovinné příhradové konstrukce

Řešení. Následuje popis skriptu, který s využitím všech dříve popsanych výpočetních kroků umožňuje iteračně vyřešit zadanou příhradovou konstrukci podle teorie II. řádu:

```
% Záloha původních souřadnic uzlů
uzly_old=uzly;
% Zpracování vstupních údajů a příprava na výpočet
prihrada2D_1;
% Záloha původních délek prutů
delky_old=geom(:,1);
% Výpis vstupních veličin
vypis_vstup;
% Geometricky lineární výpočet
prihrada2D_2;
% Výpis výstupních veličin lineárního výpočtu
vypis_vystup;
% Záloha vypočtených vnitřních sil
N_old=-vek_sil_lok(:,1)';
N=N_old;
% Zpracování výsledků předchozího výpočtu
% a příprava na další nelineární výpočet
%
% Úprava souřadnic bodů
```

[Obsah](#)[27. strana ze 35](#)[Zavřít dokument](#)[Konec](#)[Celá obrazovka/Okno](#)

```

for i=1:1:pocuzlu
    uzly(i,1)=uzly_old(i,1)+r((i-1)*2+1);
    uzly(i,2)=uzly_old(i,2)+r((i-1)*2+2);
end
% Výpočet nové geometrie prutů
for i=1:1:pocprutu
    % Délka prutu
    geom(i,1)=sqrt((uzly(pruty(i,2),1)-uzly(pruty(i,1),1))^2+...
        (uzly(pruty(i,2),2)-uzly(pruty(i,1),2))^2);
    % Cosinus směrového úhlu prutu
    geom(i,2)=(uzly(pruty(i,2),1)-uzly(pruty(i,1),1))/geom(i,1);
    % Sinus směrového úhlu prutu
    geom(i,3)=(uzly(pruty(i,2),2)-uzly(pruty(i,1),2))/geom(i,1);
end
% Vypis výsledných veličin
num_it=1;
disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*          Upravené délky prutů a vnitřní síly          *')
disp(sprintf(...
    '*          Iterace č.: %5d          *',...
    num_it));
disp('*****')
disp(' ')
disp('číslo      L      N')
disp('prutu      [mm]      [kN]')

```


Obsah

28. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

```

disp('-----')
for i=1:1:pocprutu
    N_new(i)=prurmat(pruty(i,3),2)*prurmat(pruty(i,3),1)/...
        delky_old(i)*(geom(i,1)-delky_old(i));
    disp(sprintf('%5d %9.3f %9.3f',i,geom(i,1)*1e3,N_new(i)*1e-3))
end
while norm(N_old-N_new)>1e-10
    num_it=num_it+1;
    % Další výpočetní krok s upravenou geometrií
    prihrada2D_2;
    % Zpracování výsledků předchozího výpočtu
    % a příprava na další nelineární výpočet
    %
    % Úprava souřadnic bodů
    for i=1:1:pocuzlu
        uzly(i,1)=uzly_old(i,1)+r((i-1)*2+1);
        uzly(i,2)=uzly_old(i,2)+r((i-1)*2+2);
    end
    % Výpočet nové geometrie prutů
    for i=1:1:pocprutu
        % Délka prutu
        geom(i,1)=sqrt((uzly(pruty(i,2),1)-uzly(pruty(i,1),1))^2+...
            (uzly(pruty(i,2),2)-uzly(pruty(i,1),2))^2);
        % Cosinus směrového úhlu prutu
        geom(i,2)=(uzly(pruty(i,2),1)-uzly(pruty(i,1),1))/geom(i,1);
    end
end

```


Obsah

29. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

```

% Sinus směrového úhlu prutu
geom(i,3)=(uzly(pruty(i,2),2)-uzly(pruty(i,1),2))/geom(i,1);
end
% Výpis výsledných veličin
disp(sprintf('\n'))
disp('*****')
disp('*          Upravené délky prutů a vnitřní síly          *')
disp(sprintf(...
    '*          Iterace č.: %5d          *',...
    num_it));
disp('*****')
disp(' ')
disp('číslo          L          N')
disp('prutu          [mm]          [kN]')
disp('-----')
N_old=N_new;
for i=1:pocprutu
    N_new(i)=prurmat(pruty(i,3),2)*prurmat(pruty(i,3),1)/...
        delky_old(i)*(geom(i,1)-delky_old(i));
    disp(sprintf('%5d %9.3f %9.3f',i,geom(i,1)*1e3,N_new(i)*1e-3))
end
end

% Výpis výsledných veličin
disp(sprintf('\n'))

```


Obsah

30. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

```

disp('*****')
disp('*   Srovnání výsledků lineárního a nelineárního výpočtu   *')
disp('*****')
disp(' ')
disp('číslo      Nlin      Nnelin      rozdíl')
disp('prutu      [kN]      [kN]      [%]')
disp('-----')
for i=1:1:pocprutu
    disp(sprintf('%5d %9.3f %9.3f %9.3f',i,N(i)*1e-3,N_new(i)*1e-3,...
        (abs(N_new(i))-abs(N(i)))/abs(N(i))*100))
end
uzly=uzly_old;
% Výpočet nové geometrie prutů
for i=1:1:pocprutu
    % Délka prutu
    geom(i,1)=sqrt((uzly(pruty(i,2),1)-uzly(pruty(i,1),1))^2+...
        (uzly(pruty(i,2),2)-uzly(pruty(i,1),2))^2);
    % Cosinus směrového úhlu prutu
    geom(i,2)=(uzly(pruty(i,2),1)-uzly(pruty(i,1),1))/geom(i,1);
    % Sinus směrového úhlu prutu
    geom(i,3)=(uzly(pruty(i,2),2)-uzly(pruty(i,1),2))/geom(i,1);
end
clear uzly_old delky_old N_old i r vek_sil_lok;

```


Obsah

31. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Příklad 1.2. Vyřešte rovinný příhradový nosník z příkladu 1.1 geometricky nelineárně podle teorie II. řádu. Sledujte rozdíl v hodnotách vypočtených vnitřních sil u lineárního a geometricky nelineárního výpočtu. V dalším výpočtu snižte tuhosti prutů řešené konstrukce (např. zmenšením hodnoty modulu pružnosti v tahu a prostém tlaku E o řád, dva a tři řády) a opět sledujte vliv na vypočtené vnitřní síly u lineárního a nelineárního výpočtu.

Řešení. Tvar původní příhradové konstrukce a postupná změna tvaru při iteračním geometricky nelineárním výpočtu rovinné příhradové konstrukce z příkladu 1.1 se zadaným modulem pružnosti v tahu a prostém tlaku $E = 2 \cdot 10^2$ MPa je uveden na obrázku 1.2.

Během výpočtu této konstrukce se provede celkem 22 iteračních cyklů. Výsledné délky prutů a vnitřní síly nabývají následujících hodnot:

```
*****
*           Upravené délky prutů a vnitřní síly           *
*           Iterace č.:    22                               *
*****
číslo      L          N
prutu      [mm]      [kN]
-----
  1  2900.721      -9.928
  2  2441.089      -5.891
  3  2550.331       5.033
  4  2418.897      -8.110
  5  2285.700     -21.430
  6  3049.638       4.964
  7  3137.345     13.735
```


Obsah

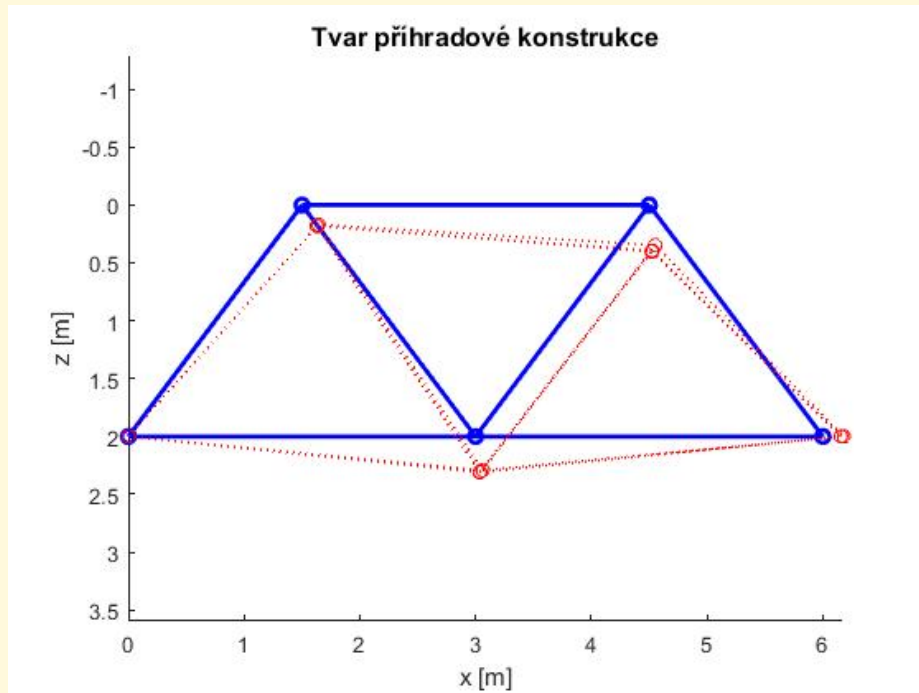
32. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Obr. 1.2 Tvar původní příhradové konstrukce a postupná změna tvaru při iteračním geometricky nelineárním výpočtu rovinné příhradové konstrukce z příkladu 1.1 se zadaným modulem pružnosti v tahu a prostém tlaku $E = 2 \cdot 10^2$ MPa.

Obsah

33. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Srovnání vnitřních sil rovinné příhradové konstrukce z příkladu 1.1 určených lineárním a geometricky nelineárním výpočtem se zadaným modulem pružnosti v tahu a prostém tlaku $E = 2 \cdot 10^2$ MPa obsahuje následující výpis:

* Srovnání výsledků lineárního a nelineárního výpočtu *

číslo prutu	Nlin [kN]	Nnelin [kN]	rozdíl [%]
1	-9.000	-9.928	10.310
2	-5.000	-5.891	17.822
3	5.000	5.033	0.662
4	-5.000	-8.110	62.206
5	-20.000	-21.430	7.150
6	6.000	4.964	-17.270
7	12.000	13.735	14.454

Obsah

34. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno

Literatura

- [1] MATLAB. Programový systém pro provádění matematických výpočtů. Komerční software, verze R2014b. [on-line]. <<http://www.mathworks.com>>. The MathWorks, únor 2015.
- [2] Sigmon K. *MATLAB Primer CZ*. Elektronický manuál programového systému MATLAB. Druhé vydání. [on-line]. <<https://artax.karlin.mff.cuni.cz/~beda/cz/matlab/primercz/matlab-primer.html>>. Department of Mathematics, University of Florida, 1989, 1992. Z anglického originálu přeložil Petr Klášterecký.

Obsah

35. strana ze 35

Zavřít dokument

Konec

Celá obrazovka/Okno